

The Words *In-Between*

ลอยล่องในโลกวรรณกรรมประหลาดล้ำ
ของนักเขียนหญิง Yoko Tawada

ลอยล่องในโลกวรรณกรรมประหลาดล้ำ
ของนักเขียนหญิง Yoko Tawada

The Words In - Between

มีงานเขียนไม่กี่แบบที่จะก้าวขึ้นมาโลดแล่นโดดเด่นในโลกวรรณกรรม ผลงานของนักเขียนหญิงที่ชื่อ โยโกะ ทาวาดา เป็นหนึ่งในงานที่ ‘พิเศษ’ เหล่านั้น

ถ้าใครเคยอ่านนวนิยายขนาดสั้นซึ่งถูกแปลเป็นภาษาไทยและตีพิมพ์มาแล้ว 2 เล่ม อันประกอบด้วย *คุณหมาเขยขวัญ* [*The Bridegroom was a Dog*] และล่าสุด *ผู้อัยเชิญไฟ* [*The Emissary*] จะพบว่าตัวอักษรในโลกที่เธอสร้างขึ้น ไม่ได้ประนีประนอมกับผู้อ่านทั้งในแง่ลีลาการใช้ภาษา ทั้งเรื่องราวเสียดสีสังคมอันพิลึกพิลั่นสุดจะจินตนาการ แต่หยิบยื่นความรู้สึกพิเศษบางประการที่ทำให้เราไม่ยากวางหนังสือลงไปง่ายๆ

การถ่ายทอดเรื่องราวการปรับตัวเข้ากับวัฒนธรรมใหม่ๆ ทั้งเชิงกายภาพและภาษาได้อย่างน่าสนใจ และสั่นไหวราวกับไม่มีกำแพงกัน คือเอกลักษณ์ในงานเขียนที่ไม่หลุดรอดไปจากสายตาโลกวรรณกรรมรางวัลส่วนใหญ่ที่มอบให้ผลงานของ โยโกะ ทาวาดา ไม่ว่าจะเป็น Akutagawa Prize, The Kleist Prize และ the Goethe Medal หรือแม้กระทั่งการถูกแปลและตีพิมพ์ในหลากหลายภาษาทั้งยุโรปและเอเชีย คือเครื่องพิสูจน์ว่าความพิเศษในงานเขียนที่เธอมุ่งสร้างสรรค์มาตลอดชีวิต เป็นที่ยอมรับในระดับสากล

ชีวิตส่วนตัวของเธอเองก็พิเศษไม่แพ้ตัวหนังสือ ทาวาดาเกิดปี ค.ศ. 1960 เป็นลูกสาวของนักแปลและคนขายหนังสือแบบเรียน แต่พออายุ 22 เข้าวัยแรกสาว เธอกลับย้ายไปทำงานที่เมืองฮัมบูร์ก ประเทศเยอรมนี แล้วไม่กลับมาอยู่ญี่ปุ่นอีก ทาวาดาย้ายไปใช้ชีวิตที่เบอร์ลิน ปักหลักทำงานอยู่ที่นั่นจนถึงทุกวันนี้ ในฐานะนักเขียนที่ผลิตงานทั้งภาษาญี่ปุ่นและภาษาเยอรมัน

ในวันที่ โยโกะ ทาวาดา เดินทางมาร่วมเสวนาในงานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติ ครั้งที่ 47 ที่กรุงเทพมหานคร เราจึงยินดีมากๆ ที่จะได้พบปะพูดคุยกับนักเขียนหญิง เพื่อค้นหาว่าอะไรกันแน่ที่ซุกซ่อนอยู่ระหว่างตัวอักษรอันโลดแล่นและมีพลังเหล่านี้

คุณผูกพันกับหนังสือมาตั้งแต่เด็กหรือเปล่า

เท่าที่แม่เล่าให้ฟังก็คือ ตั้งแต่เด็กๆ ราวสองขวบ ฉันชอบดูหนังสือภาพมากๆ ชอบดูรูปดอกไม้ ชอบดูรูปลูกหมา คือชอบสิ่งที่อยู่ในหนังสือมากกว่าของจริงเสียอีก พอเริ่มอ่านหนังสือได้เองก็จะชอบอ่านหนังสือมากๆ (ยิ้ม) แล้ว

ตอนราวๆ ป.5 ป.6 ก็เริ่มเขียนหนังสือของตัวเอง ทำหน้าปกเรียบร้อยเลย ที่จริงการที่คุณพ่อเป็นคนขายหนังสือก็นำเข้าจากต่างประเทศ ก็ทำให้ฉันได้เห็นตัวหนังสือที่เป็นภาษาต่างประเทศอยู่บ่อยๆ ถึงจะอ่านไม่ออกหรอกนะ แต่เห็นแล้วก็คิดว่า ถ้าอ่านได้ก็คงดี

อีกอย่างหนึ่งที่ผูกพันคือละครเวที ทั้งคุณพ่อคุณแม่และฉันชอบไปดูละคร ทั้งที่แปลมาจากยุโรปหรือตะวันตก และละครคาบูกิของญี่ปุ่น ตอนเด็กๆ ก็ไม่ค่อยเข้าใจหรอกแต่ดูมาเรื่อยๆ กลายเป็นตัวเองก็ชอบเหมือนกัน

ทำไมถึงเลือกวรรณกรรมรัสเซีย ตอนเข้ามหาวิทยาลัย

ณ ตอนนั้น อาจจะเพราะชอบอ่านงานของ ฟิโอดอร์ ดอสโตเยฟสกี มากที่สุด แต่อาจจะให้คิดย้อนกลับไป คิดว่าเป็นเพราะรัสเซียเป็นประเทศที่อยู่กึ่งกลางระหว่างยุโรปกับเอเชีย จึงมีความผสมปนเปของวัฒนธรรม ถ้าเป็นวรรณกรรมเยอรมันก็จะเป็นยุโรปล้วนๆ วรรณกรรมญี่ปุ่นก็จะมีความเป็นเอเชียล้วนๆ แต่ว่าวรรณกรรมรัสเซียมันมีจุดกึ่งกลางและมีความผสมผสานที่ฉันคิดว่ามันน่าสนใจ

อะไรทำให้ตัดสินใจไปเยอรมนี ตอนอายุ 22

จริงๆ ในระหว่างที่เรียนก็สนใจวรรณกรรมฝรั่งเศสและเยอรมันอยู่แล้ว ที่นี้คุณพ่อที่ปกติจะนำเข้าหนังสือเฉพาะทางมาจากฝรั่งเศสบ้าง เยอรมนีบ้าง เขามีลูกค้าที่ซื้อขายกันประจำอยู่ที่เมืองฮัมบูร์ก ประกาศว่ารับพนักงานฝึกงานจากต่างประเทศเป็นเวลา 2 ปี ประจวบเหมาะกับช่วงที่ฉันเรียนจบจากมหาวิทยาลัยวาเซดะพอดี ก็เลยไปตามโอกาสนั้น ซึ่งช่วงระหว่างที่ฝึกงาน ก็เริ่มสนใจมหาวิทยาลัยในเยอรมนี ชีวิตตอนนั้นก็คือทำงานไปด้วย แล้วก็เรียนต่อโทไปด้วย เลยเกิดไปจนถึงปริญญาเอกเลย

การเป็นคนญี่ปุ่นที่ใช้ชีวิตในเยอรมนี ยากไหม

จริงๆ ก็พูดยากค่ะ ช่วงแรกไม่ได้พูดภาษาญี่ปุ่นเลยก็มีเหงาบ้าง แต่สภาพแวดล้อมตอนนั้นทุกคนก็ค่อนข้างใจดี แล้วก็ปฏิบัติกับฉันดี ก็เลยรู้สึกว่ามันไม่ได้มีปัญหาอะไรขนาดนั้น จริงๆ แล้วที่ฮัมบูร์กก็เชื่อว่าไม่มีคนญี่ปุ่นเลยนะคะ เพราะที่จริงฮัมบูร์กเป็นเมืองที่น้องกับโอซาก้า มีสาขาของบริษัทญี่ปุ่น เช่น พาณาโซนิค ไปเปิดสาขาอยู่ที่นั่น มีนักธุรกิจอยู่ที่นั่นประมาณสองพันคนเลย แต่ว่าเขาอยู่ในโลกของธุรกิจ แต่เราอยู่ในโลกของวรรณกรรม มันก็เลยไม่มีจุดเชื่อมโยงกันเท่าไร

สิ่งที่ประทับใจในวิถีชีวิตคนเยอรมันคือ การทำงานในบริษัทที่นั่นค่อนข้างมีอิสระมาก เช่น ถ้าเป็นเวลาพักกลางวัน ในบริษัทญี่ปุ่น เที่ยงปุ๊บ ทุกคนก็ไปกินข้าว แล้วก็กลับมาทำงานต่อเวลาเดิม แต่ที่เยอรมนี เราจะไปกินข้าวกลางวันเมื่อไหร่ก็ได้ อีกอย่างที่น่าสนใจก็คือ คนญี่ปุ่นส่วนใหญ่เวลาเลิกงานก็จะเหนื่อย ไม่มีพลังที่จะทำอะไรต่อ อาจจะไปดื่มบ้างเพื่อให้หมดวันไป แต่ว่าคนเยอรมันผัดกันพอเลิกงานแล้วสำหรับเขายังไม่หมดวัน ไปดูละครบ้าง ไปเดินชวอนบ้าง หรือไม่ก็ไปทำอย่างอื่น รู้สึกว่าเขามีพลังที่จะมีชีวิตต่อหลังจากการทำงาน

การใช้ชีวิตอยู่ต่างกัน ส่งผลต่อการสร้างงานเขียนมากน้อยแค่ไหน

แน่นอนค่ะ อย่างแรกคือเรื่องของภาษา การใช้ชีวิตที่เยอรมนีทุกวัน ใช้ภาษาเยอรมันทุกวัน มันทำให้เราหัน

กลับมาเห็นภาษาญี่ปุ่นมากขึ้น เห็นว่าเอกลักษณ์ของภาษาญี่ปุ่นเป็นยังไง อย่างการใช้รูปประโยคต่างๆ แต่ในขณะเดียวกัน วิธีคิด (mindset) ของเราในฐานะคนญี่ปุ่นก็จะทำให้เห็นอะไรบางอย่างที่เป็นเอกลักษณ์ของภาษาเยอรมัน เหมือนกับสองภาษาที่อยู่ในหัวเรา เป็นกระຈกซึ่งกันและกัน มันทำให้เราขับเน้นรูปประโยค ไวยากรณ์ หรืออะไรบางอย่างของภาษาหนึ่ง แล้วนำมาปรับใช้ในรูปแบบของตัวเองได้

เหมือนปรับเอาวิธีการใช้ภาษาของสองประเทศมา รวมกัน แบบนั้นไหม

มันก็ไม่เชิงเป็นการผสมผสาน แต่กลายเป็นว่า พอเรามีการรับรู้ (awareness) เกี่ยวกับอีกภาษาหนึ่งแล้ว มันทำให้เราสร้างสรรค์หรือหาความเป็นไปได้ของอีกภาษาหนึ่งได้มากกว่า เช่น สมมติฉันเขียนเป็นภาษาญี่ปุ่น แต่รู้ว่าในภาษาเยอรมันมีลักษณะแบบนี้ สิ่งที่เรารู้เหล่านั้น มันทำให้ก่อรูปร่างของภาษาญี่ปุ่นที่เราเขียนออกมาในความเป็นไปได้รูปแบบใหม่มากขึ้น

หรือแม้แต่ในภาษาพูดก็ตาม เวลาคนญี่ปุ่นพูดภาษาญี่ปุ่น มันจะมีบริบทเยอะ เพราะเราจะแค่รลภาพสังคมที่อยู่รอบตัวเรามากกว่าวัฒนธรรมอื่นๆ ฉะนั้น มันทำให้เราต้องพูดอะไรที่ไม่จำเป็นออกไปมากกว่าเดิม เช่น ถ้าเราจะบอกว่า น้ำแก้วนี้เย็น ภาษาญี่ปุ่นอาจจะพูดว่า ‘เกี่ยวกับเรื่องนี้’ ก็ไม่รู้ว่าจะพูดดีหรือเปล่านั้น แต่ว่าเรารู้สึกว่าจริงๆ แล้ว น้ำค่อนข้างที่จะเย็นนิดหน่อย’ แต่ถ้าเป็นภาษาเยอรมันก็จะพูดว่า ‘น้ำเย็น’

นี่คือวิธีที่ทำให้งานเขียนของคุณเป็นสิ่งที่แปลกใหม่สำหรับผู้อ่าน

ฉันก็ไม่แน่ใจเหมือนกันค่ะว่ากระแสหรือการยอมรับของผู้คนเป็นยังไงบ้าง แต่คนที่เราจะเข้าใจในระดับที่รู่ว่านี่คือการเขียนที่มาจากการมองหรือการเปรียบเทียบระหว่างสองวัฒนธรรม สองภาษา ส่วนใหญ่จะอยู่แค่ในวงของคนที่ศึกษาวรรณกรรมจริงๆ หรือคนที่ค้นคว้าวิจัยเกี่ยวกับเรื่องเหล่านั้นเท่านั้น คิดว่าผู้อ่านทั่วไปส่วนใหญ่เขาไม่รู้ด้วยซ้ำว่าจริงๆ แล้วมันมาจากสิ่งเหล่านี้

ทำไมงานเขียนเล่มแรกที่ตีพิมพ์ จึงเป็นบทกวี

ช่วงก่อนหน้านี้จะไปอยู่เยอรมนี ส่วนใหญ่จะเขียนแต่นิยาย จนตอนปี ค.ศ. 1982 ที่ไปทำงานที่เยอรมนี มันเกิดการฟุ้งชนของภาษาในหัว มันค่อนข้างวุ่นวาย ญี่ปุ่นเอเยอรมันเอ เลยทำให้เขียนนิยายยาก รู้สึกว่าตัวเองเขียนนิยายไม่ได้ ช่วงปี ค.ศ. 1982-1987 เลยเขียนแต่บทกวีเป็นส่วนใหญ่ พอปี ค.ศ. 1987 ก็รวมเป็นเล่ม

การมีหนังสือตีพิมพ์เป็นเล่มแรก เป็นเรื่องยากไหมสำหรับคุณ

จริงๆ ง่ายมากค่ะ มีเพื่อนช่วยแนะนำให้ว่าคนนี้เขียนบทกวีอยู่ พอสำนักพิมพ์อ่านก็ให้ตีพิมพ์เลย เป็นสำนักพิมพ์เยอรมัน ตอนนั้นเขียนเป็นภาษาญี่ปุ่นแล้วแปลเป็นภาษาเยอรมัน แล้วก็ออกสองภาษาคู่กัน ฉันได้ออกหนังสือรวมบทกวี 3 เล่มที่เยอรมนี จนถึงปี ค.ศ. 1991 ถึงจะได้มีงานเขียนตีพิมพ์เล่มแรกที่ญี่ปุ่น แต่ไม่ใช่รวมบทกวี เป็นนิยายเรื่อง *Missing Heels* ซึ่งโชคดีที่ฉันได้รับรางวัลนักเขียนหน้าใหม่ ก็เลยได้รับการตีพิมพ์

“การเขียนเรื่องราวเกี่ยวกับสังคมจะทำให้ได้ตีก็ต่อเมื่อเราก้าวออกมามองจากภายนอกนั้นทำให้ฉันสนใจเล่าเรื่องผ่านสายตาคนนอกคนแปลกแยก หรือแม้แต่สัตว์ก็ตาม”

Yoko Tawada

ในฐานะคนไทยที่ได้อ่าน *คุณหมาเขยขวัณ* อยากรู้ว่าแรงบันดาลใจของเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างสัตว์กับคน มาจากอะไร

จริงๆ แล้วที่ญี่ปุ่น เรื่องราวเกี่ยวกับคนและสัตว์มันค่อนข้างใกล้กันมาก มีนิทานและเรื่องเล่าเยอะมากที่พูดถึงเรื่องสัตว์กลายร่างเป็นคน หรือแปลงร่างได้ เช่น นกกระเรียนแปลงร่างเป็นผู้หญิงมาช่วยผู้ชายคนหนึ่งแล้วรักกัน สุดท้ายก็แต่งงานกันในฐานะมนุษย์ หรือสุนัขจิ้งจอกแปลงกายเป็นผู้หญิงมาช่วยผู้ชายคนหนึ่ง รักกันแล้วก็แต่งงานกันอีก คือเส้นแบ่งระหว่างสัตว์และมนุษย์มันค่อนข้างเบลอ ความสัมพันธ์ระหว่างสัตว์และมนุษย์ค่อนข้างแน่นแฟ้นแล้วก็แข็งแรงมากๆ ในวัฒนธรรมความเชื่อของญี่ปุ่น

แต่พอไปอยู่ที่เยอรมนี ความสัมพันธ์ระหว่างสัตว์และมนุษย์มันห่างกันมาก เหมือนอยู่กับคนละโลก ไม่ได้อยู่โลกเดียวกัน มันทำให้ฉันนึกคิดว่า จริงๆ แล้วความสัมพันธ์ของมนุษย์และสัตว์มันอยู่ใกล้กันมากกว่าที่เราคิดหรือเปล่า เรารู้สึกว่ามันใกล้เคียงกว่าที่คิด

ความรู้สึกแปลกแยก ความสัมพันธ์ของคนต่างวัฒนธรรม การเป็นคนนอก ทำไมงานเขียนของคุณถึงสนใจเรื่องราวเหล่านี้เป็นพิเศษ

แน่นอนว่าเรื่องของ outsider หรือคนที่แปลกแยกในสังคม ส่วนใหญ่จะนำเสนอใจว่าคนที่อยู่ข้างในอยู่แล้วฉันเลยอยากเอามาเขียนเป็นนิยาย ซึ่งจริงๆ แล้วการเขียนเรื่องราวเกี่ยวกับสังคม จะทำได้ก็ต่อเมื่อเราก้าวออกมามองจากภายนอก นั่นทำให้ฉันสนใจเล่าเรื่องผ่านสายตาบุคคลที่เป็นคนนอก คนแปลกแยก หรือแม้แต่สัตว์ก็ตาม ก็รู้สึกว่าเป็นอะไรที่ต่างจากสังคม หรือต่างจากแวดวงมนุษย์ปกติ มันเป็นเรื่องของฉันที่ทำให้วาดภาพเกี่ยวกับสังคมนั้นได้ดีมากขึ้น

นี่คือเหตุผลด้วยรีเปลา ที่ทำให้คุณเลือกอยู่ที่เบอร์ลิน ไม่กลับมาอยู่ที่ญี่ปุ่น

ก็น่าจะเป็นหนึ่งในเหตุผลนะค่ะ พอฉันไม่ได้อาศัยอยู่ในสังคมญี่ปุ่น แต่ในขณะเดียวกัน ฉันก็เป็นคนนอกในเบอร์ลินเหมือนกัน มันกลายเป็นว่าเราสามารถทิ้งระยะห่างจากสังคมญี่ปุ่น แล้วก็มองกลับไปสังคมญี่ปุ่น เพราะว่าเราไม่ได้อาศัยอยู่ในสังคมนั้น ทำให้เราเห็นอะไรหลายๆ อย่าง ขณะเดียวกันการอยู่ที่ประเทศเยอรมนีฉันก็ได้เห็นอะไรหลายๆ อย่าง มันก็สนุกเหมือนกัน

จริงๆ แล้วเมืองเบอร์ลิน ถ้าเทียบกับพื้นที่อื่นๆ ในประเทศเยอรมนี ก็ค่อนข้างเป็นสังคมที่แตกต่าง การเป็น outsider มันไม่ได้ชัดเจนขนาดนั้น เพราะว่า 1 ใน 3 ของคนที่อยู่เบอร์ลินก็ไม่ใช่คนเยอรมัน มันผสมผสานกันไปหมด คือถ้าเทียบกับญี่ปุ่นจะมีวงในวงนอกของสังคมเยอะมาก ถ้าคุณไม่ได้อยู่ในกลุ่มก้อน ใครจะเป็น insider ใครจะเป็น outsider มันจะค่อนข้างชัดเจน

งานเขียนล่าสุด *ผู้ัญเชิญไฟ* พูดถึงสังคมญี่ปุ่น ในอนาคตที่ค่อนข้างดิสโทเปีย หรือดูสิ้นหวัง ทำไมถึงเป็นอย่างนั้น

แรงกระตุ้นของงานเขียนชิ้นนี้นั้นมาจากเหตุการณ์เตาปฏิกรณ์นิวเคลียร์รั่วไหลที่เมืองฟูกูชิม่า หลังเหตุการณ์สึนามิเมื่อปี 2011 ฉันเองได้ไปที่จังหวัดฟูกูชิม่า 3 ครั้ง ไปคุยกับคนรอบๆ พื้นที่ที่เขาได้รับผลกระทบจากการรั่วไหลของเตาปฏิกรณ์ รวมไปถึงที่โตเกียวด้วย ฉันมีความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องนี้ แต่มันไม่ได้มาจากความรู้สึกว่าสังคมญี่ปุ่นสิ้นหวัง แต่ฉันรู้สึกว่าสังคมญี่ปุ่นเริ่มรู้สึกเฉยๆ หรือพอแล้วกับการพัฒนาอุตสาหกรรม แต่อยากกลับไปอยู่ยุคเอโดะ ซึ่งเป็นยุคที่ค่อนข้างสงบมากกว่านี้ ไม่ได้อยากให้ความสำคัญกับเครื่องจักร แต่เราต้องการอะไรที่มาจากธรรมชาติ มาจากมีอมนุษย์เราเอง หรือเกษตรกรรมมากกว่า สำหรับฉันมันไม่ใช่เรื่องเศร้า แต่มันเป็นการโหยหาอดีต การวาดฝัน หรือการเงินธนาคารมากกว่า

ทำไมถึงจินตนาการว่าคนแก่จะแข็งแรงขึ้น แต่เด็กกลับบอบบางอ่อนแอ

จริงๆ แล้วเรื่องนั้น ฉันค่อนข้างยึดตามความเป็นจริง หลังจากอุบัติเหตุที่เตาปฏิกรณ์นิวเคลียร์รั่ว มีทฤษฎีว่าสารกัมมันตภาพรังสีที่รั่วไหลออกมา มันก่อผลกระทบต่อเด็กในเชิงลบมากกว่า แต่กับคนแก่พอได้รับสาร

กัมมันตภาพรังสีเหล่านั้น อาจกลับกลายให้เขาอายุยืนหรือแข็งแรงขึ้น คือมันมีทฤษฎีนี้จริงๆ ที่มีคนค้นคว้าอยู่ซึ่งในความเป็นจริงที่ฉันสำรวจมา ถ้ามองไปรอบๆ ตัวเห็นคนแก่ที่อายุประมาณ 80 คือเขาค่อนข้างแข็งแรง อ่านหนังสือเยอะ ไปเที่ยวเยอะ อะไรเยอะ คือเขามีชีวิตที่ค่อนข้างมีความสุข แล้วก็อยู่ดีกินดี แต่พอกลับไปมองคนรุ่นที่เด็กกว่าหน่อย งานก็ไม่มี เงินก็ไม่ค่อยมี สุขภาพก็ไม่ค่อยดี ออกไปเดินข้างนอกมากไม่ค่อยได้ ด้วยสภาพแวดล้อมอะไรหลายๆ อย่าง อันนี้ยึดตามหลักความเป็นจริงที่เกิดขึ้นในสังคมด้วย

มองสังคมญี่ปุ่นว่าจะเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางไหน

สังคมญี่ปุ่นตอนนี้ค่อนข้างอยู่ในภาวะที่ยากลำบากเหมือนกัน โดยเฉพาะ ณ ตอนนี้เป็นยุคของอินเทอร์เน็ต คนรุ่นใหม่ที่ไม่ค่อยอ่านหนังสือ ก็จะเชื่ออะไรได้ง่ายขึ้น วิจารณ์งานในการกลั่นกรองข้อมูลก็ไม่ได้ดีเท่าที่ควร ฉะนั้น คนที่เชื่อในข้อมูลผิดๆ ก็มีมากขึ้น คนที่ไม่รู้หรือเชื่อความจริงและประวัติศาสตร์ที่ผิดเพี้ยนไปก็มีมากขึ้น กลายเป็นว่าตอนนี้ญี่ปุ่นมีความขาดินิยมมากขึ้นกว่าเดิม มีการต้องการนำกองทัพลับมา ยิ่งตอนนี้รัฐบาลก็ค่อนข้างขึ้นๆ ลงๆ แล้วก็จำกัดความคิดหลายๆ อย่าง ฉันทูลึกว่า มันน่ากลัว และไม่อยากใหสังคมเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางนั้น

คิดว่างานเขียน จะมีพลังส่งผลให้คนคิดเรื่องสังคมมากขึ้นได้ไหม

งานเขียนของฉันคงไม่ได้มีผลอะไรขนาดนั้น แต่ก็ทำอะไรมิได้นอกจากเขียน

เป้าหมายในการเขียนของคุณคืออะไร

จริงๆ ไม่ได้มีเป้าหมายหรอกค่ะ แค่เขียนเรื่องหนึ่งจบแล้วก็เขียนเรื่องใหม่ ฉะนั้น จริงๆ แล้วมันไม่เชิงว่าเป็นเรื่องของเป้าหมาย แต่เป็นเรื่องของขั้นตอนที่จะไปถึงตรงนั้นมากกว่า กระบวนการทำงานของฉันก็มาทั้งจากการรีเลิร์ช อ่านเยอะๆ ค้นคว้าเพิ่มเติม แล้วก็มาเขียน ขณะเดียวกันก็มีการเฝ้าที่ไ้แรงบันดาลใจจากประเด็นบางอย่างในสังคม แล้วก็เอามาเขียนด้วยจินตนาการเช่นกัน

ในฐานะนักเขียนที่งานถูกตีพิมพ์หลายภาษา คิดว่างานเขียนเป็นสิ่งสากลไหม

ฉันได้เห็นหลากหลายวัฒนธรรมในประเทศที่ไปผ่านการท่องเที่ยว แน่นอนว่าคนในแต่ละประเทศก็จะมีวิถีชีวิตที่ต่างกันไป มีความคิดที่ต่างกันไป แต่ความจริงที่ว่าเราอยู่ในโลกใบเดียวกัน มันต้องมีอะไรบางอย่างที่เชื่อมโยงกันอยู่

ในยุคที่คนอ่านหนังสือน้อยลง ทำไมคุณถึงยังเชื่อในงานเขียน

จริงๆ ก็พูดยากค่ะ เพราะฉันชอบอ่านหนังสือที่สุดในโลก มันเป็นชีวิตจิตใจ ก็เลยไม่เข้าใจคนที่ไม่อ่านหนังสือว่าทำไมถึงไม่ชอบอ่าน ถามว่าฉันได้รับพลังจากหนังสือหรือ ก็ไม่ เพราะหนังสือมันเป็นพลังในตัวมันเอง

▶ JF THEATRE

ภาพยนตร์ญี่ปุ่นจัดฉายให้ชมฟรีที่เจแปนฟาว์เดชั่นทุกเย็นวันศุกร์ ในช่วง 3 เดือนแห่งฤดูร้อนนี้ เดือนเมษายน ขวนมาเสพเรื่องราวของชีวิตที่หลากหลายในชื่อ 'คุณภาพชีวิต' เดือนพฤษภาคม พบกับเรื่องราวของเด็กสาวในชื่อ 'เรื่องของหล่อน' และเดือนมิถุนายน โลดเล่นไปกับภาพยนตร์ในชื่อ 'การเดินทาง'

19.04.62 | 18.30 น.
No Where man: ชายผู้ไร้ความสามารถ
Takenaka Naoto / 1991 / 107 นาที
อดีตนักเขียนการ์ตูนที่เงินลงจนแทบไม่รอด ครอบครัวของเขาจึงกลับมารวมตัวกันอีกครั้งหนึ่ง เพื่อให้ชีวิตอยู่รอดต่อไป...

10.05.62 | 18.30 น.
Adrenaline drive: ขับแบบคึกคัก
Yagushi Shinobu / 1999 / 112 นาที
เสมือนบริษัทรถเช่าที่ขับรุดไปชนท้ายแก๊งยาภูเขา และพยาบาลสาวที่บังเอิญต้องมาร่วมหลบหนีพร้อมเงินเปื้อนเลือด...

24.05.62 | 18.30 น.
MUSASHINO High Voltage Tower
Nagao Naoki / 1997 / 115 นาที
เรื่องราวการผจญภัยสำรวจเสาไฟฟ้าแรงสูงสายมุซาชิโนะของเด็กชายสองคน ที่จะทำให้เราได้หวนกลับไปคิดถึงวันเก่าๆ...

21.06.62 | 18.30 น.
Osaka Story: เรื่องของโอซาก้า
Ichikawa Jun / 1999 / 119 นาที
เด็กสาวน่ารักวัยสิบสี่ต้องเผชิญกับปัญหาครอบครัวและการลาจาก บัดนี้เธอพร้อมแล้วที่จะเริ่มต้นชีวิตใหม่...

26.04.62 | 18.30 น.
The Sting of Dead: นานแห่งความตาย
Oguri Kohei / 1990 / 107 นาที
ปี 1944 นายทหารได้พบรักและแต่งงานกับสาวสวย ณ เกาะทะเลใต้ แต่สิบปีผ่านไป กลับแอบมีสัมพันธ์สาหัสกับสาวอื่น...

17.05.62 | 18.30 น.
My secret cache: ขุนทรัพย์ของฉัน
Yagushi Shinobu / 1997 / 83 นาที
สาวแบงค์ที่รักเงินมากกว่าอะไรทั้งหมดในโลก วันหนึ่งเธอรู้เรื่องเงิน 500 ล้านเยนที่ซ่อนอยู่ในป่า จึงพยายามค้นหาเงินนั้น...

07.06.62 | 18.30 น.
Busu: ชีเกโร่
Ichikawa Jun / 1987 / 95 นาที
เด็กสาวช้อยๆที่ไม่กล้าติดต่อกับคนรอบตัว วันหนึ่ง เธอตั้งใจที่จะร้ายร้ายอย่างมีความสุขเป็นครั้งแรกในชีวิต...

28.06.62 | 18.30 น.
Tsugumi: ทซึมึมิ
Ichikawa Jun / 1990 / 105 นาที
เด็กสาววัย 18 ที่มีหัวใจอ่อนแอและถูกตามใจมาตั้งแต่เกิด วันหนึ่ง เธอได้พบเหตุการณ์ที่ทำให้ต้องแค้นแค้น....

03.05.62 | 18.30 น.
Fifteen [Gakko IV]: สิบห้าปี
Yamada Yoji / 2000 / 120 นาที
นักเรียนชั้น ม.3 โบกรถเพื่อจะไปดูต้นสนอายุเจ็ดพันปีที่เกาะทางใต้สุดของญี่ปุ่น ระหว่างทางเขาได้พบผู้คนที่ยกให้เขาได้เรียนรู้ชีวิต...

24.05.62 | 18.30 น.
One million yen girl
Tanada Yuki / 2008 / 121 นาที
ซุสึโกะผิดหวังจากคนรอบข้างจึงออกเดินทางและตั้งกฎว่าจะไปเมืองต่อไปทันทีที่เก็บเงินได้ครบหนึ่งล้านเยน...

14.06.62 | 18.30 น.
Aiko Sweet sixteen: สาวสิบหก
Nakayama Setsuo / 1983 / 98 นาที
นักเรียนมัธยมปลายในเมืองนาโงย่า ผู้กำลังฟันฝ่าปัญหาต่างๆ ในชีวิตวัยรุ่น โดยเฉพาะมนุษย์สัมพันธ์ในโลกแห่งการติสสองหน้า...

👁️ EVENTS

Japanese Design Today 100: ออกแบบ แบบญี่ปุ่น
24.04.62 - 28.07.62
สถานที่: TCDC กรุงเทพฯ | 24.04.62-26.05.62
TCDC เชียงใหม่ | 08.06.62-30.06.62
หอศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยขอนแก่น | 12.07.62-28.07.62

Japanese Design Today

100

Free Entry | เข้าชมฟรี

Bangkok | กรุงเทพฯ
24.04.19 - 26.05.19
Gallery, FL1 TCDC Bangkok
เข้าชมฟรี | TCDC กรุงเทพฯ
@TCDC.BKK

Chiang Mai | เชียงใหม่
08.06.19 - 30.06.19
Exhibition space TCDC Chiang Mai
เข้าชมฟรี | TCDC เชียงใหม่
@TCDC.CHANGMAI

Khon Kaen | ขอนแก่น
12.07.19 - 28.07.19
Faculty of Fine and Applied Arts Gallery (FAG), Khon Kaen University
เข้าชมฟรี | มหาวิทยาลัยขอนแก่น
@TCCKhonkaen

10.30 - 21.00 hrs.
(Closed on Mondays | วันจันทร์ไม่เปิด)
Contact information The Japan Foundation, Bangkok: Tel. 02-260-8360-3 @www.jfbk.or.th @www.facebook.com/Bangkok @twitter.com/jfbk

10.30 - 18.00 hrs.
(Closed on Mondays | วันจันทร์ไม่เปิด)
Contact information The Japan Foundation, Bangkok: Tel. 02-260-8360-3 @www.jfbk.or.th @www.facebook.com/Bangkok @twitter.com/jfbk

Co-organized by: JFA, JF, TCDC, FAG, etc.

THE STRANGERS
04.07.62 - 06.07.62
สถานที่: สตูดิโอ 4 หอศิลป์วัฒนธรรม กรุงเทพมหานคร (BACC)

การแสดงของนักแสดงจากประเทศเอเชีย 4 ประเทศ ร่วมด้วยผู้กำกับการแสดงจากอเมริกาใต้ และดราม่าเวิร์กช็อปจากยุโรป นำเสนอโดย สถาบันเกอเธ่ ประเทศไทย ร่วมด้วยเจแปนฟาว์เดชั่น กรุงเทพฯ และหอศิลปวัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร

นี่คือการแสดงที่รวบรวมโลกร่วมครั้งใบมาไว้บนเวทีนี้ พวกเขาดูไม่มีสิ่งใดเหมือนกันเลย ไม่ว่าจะเป็นรสนิยมด้านอาหาร ภาษาที่พูด เติบโตมาด้วยนิทานและเพลงกล่อมเด็กที่ต่างกัน แต่จะเกิดอะไรขึ้นหากคุณไม่รู้เรื่องเหล่านั้น? หากทุกคนบนเวทีรูปร่างหน้าตาเหมือนกันและไม่ปรึกษาพูด เราจะบ่งชี้ได้ไหมว่าพวกเขา คือ 'ตัวแทน' อะไร? บางทีอาจเป็นตัวแทนมนุษย์นั้นหรือ?

THE STRANGERS ชวนคนดูมาองสภาพของมนุษย์เราอย่างจริงใจและกล้าหาญพยายามเอาชนะความต่างทางวัฒนธรรมและอคติ พลังดังคำถามว่า ฉันเห็นตัวเองในตัวคุณตรงไหน? นี่เป็นเสียงเรียกร้องในทางบวกที่จะส่งเสริมความเข้าใจและความเข้าใจในยุคสมัยที่มีการเปลี่ยนแปลงอันยิ่งใหญ่ในสังคมทั่วโลก

Japanese Film Festival 2019:
เทศกาลภาพยนตร์ญี่ปุ่น 2562
สถานที่: กรุงเทพฯ | 24.01.62 - 03.02.62
เชียงใหม่ | 08.02.62 - 10.02.62
ภูเก็ต | 22.02.62 - 24.02.62

เทศกาลภาพยนตร์ญี่ปุ่นประจำปีโดย เจแปนฟาวน์เดชั่น กรุงเทพฯ ได้สิ้นสุดลงไปแล้วอย่างอึ้งโหม่ใจอีกครั้ง ด้วยเสียงตอบรับจากผู้ชมทั้งสามจังหวัดที่จัดฉาย ความพิเศษของปีนี้ไม่เพียงได้รับเกียรติจากคุณโนริ โคอิซูมิ ผู้กำกับภาพยนตร์ Chihayafuru ทั้ง 3 ภาค มาร่วมเปิดเทศกาลและร่วมเสวนา ยังรวมไปถึงคุณอิโรชิ สุกาวาระ ผู้กำกับภาพยนตร์ Shashin Koshien Summer in 0.5 Seconds ที่มาร่วมพูดคุยเสวนาหลังการฉายภาพยนตร์เช่นกัน แล้วพบกันใหม่ปีหน้า

ENGEKI QUEST: แมวรณฯ ผู้ไร้นาม
@ Low Fat Art Fes Vol. 3
08.02.62 - 17.02.62
อุทยานสวนสมเด็จพระย่า, ทำดินแดง, กลองสาน ฯลฯ

หลังจากที่ศิลปินชาวญี่ปุ่นได้แก่ จิคาระ ฟูจิฮาระ และมิโนริ สุมิโยชิยามะ ได้พำนักในย่านคลองสาน - ทำดินแดงเป็นเวลา 2 เดือน ทั้งสองก็ได้เขียน ‘คำพิธิวงษ์กฤษ’ หนังสือประกอบกิจกรรม ‘ENGEKI QUEST: แมวรณฯ ผู้ไร้นาม’ เสร็จสมบูรณ์ และได้แจกจ่ายให้แก่ผู้เข้าร่วมชมเทศกาล Low Fat Art Fes ได้เดินผจญภัยสำรวจย่านนี้บนรถ ในแบบฉบับของตนเองกันเป็นที่เรียบร้อยแล้ว

นอกจากนี้ ในสองวันแรกของเทศกาล ศิลปินทั้งสองยังได้เชื้อเชิญผู้เล่นมาร่วมพูดคุยประสบการณ์ ENGEKI QUEST ของตนเอง รวมทั้งร่วมสร้างแผนที่ ENGEKI QUEST ที่รวบรวมเหล่าบรรดาแมวเหมียวในย่านนี้ด้วย

กลับไป จากมา
โดย นาวัน ลาวลิย์ชัยกุล
นิทรรศการ@บางกอก ซิตี้ ซิตี้ แกลเลอรี่ | 15.02.62-07.04.62
Montien Revisit @Montien Atelier บนบุรี | 17.02.62
Fukuoka Revisit @Asian Cultural Station (ACS) เชียงใหม่ | 18.02.62

นิทรรศการศิลปะ คือแรกโดย วรเทพ อรรถบุตร ถักทอเรื่องราวจากสองบุคคล ผู้ให้อิทธิพลแก่ชีวิตและการทำงานศิลปะของ นาวัน ลาวลิย์ชัยกุล นั่นคือบิดาของเขาและ มณฑิร บุญมา อาจารย์ผู้ล่วงลับและศิลปินไทยผู้มีชื่อเสียง โดยเรียงร้อยความสัมพันธ์จากรุ่นสู่รุ่น ครอบคลุมเรื่องราวทั้งชีวิตและการทำงาน จนถึงวัตถุประสงค์ส่วนตัว เพื่อโยง

ไปยังงานศิลปะชุดใหม่ที่จัดแสดงร่วมกับผลงานชิ้นสำคัญจากคลังผลงานของศิลปิน เจแปนฟาวน์เดชั่น กรุงเทพฯ ได้ร่วมสนับสนุน Montien Revisit กิจกรรมสนทนา ระหว่างนาวันและมาซาฮิโระ อุชิโระโซจิ ผู้บรรยายรับเชิญชาวญี่ปุ่น ซึ่งติดตามอาชีพการทำงานศิลปะของทั้งนาวันและมณฑิร และ Fukuoka Revisit การบรรยายโดย มาซาฮิโระ อุชิโระโซจิ ถึงจุดกำเนิดที่นำไปสู่การจัดตั้งพิพิธภัณฑ์ศิลปะเอเชียฟูกูโอกะ รวมทั้งการแบ่งปันประสบการณ์การทำงาน และใช้ชีวิตในฟูกูโอกะของนาวัน ซึ่งเป็นตั้งบ้านหลังที่สองของเขา ดำเนินรายการและร่วมสนทนาโดย สมพร รอดบุญ ที่ปรึกษาประจำพิพิธภัณฑ์ศิลปะเอเชียฟูกูโอกะ

สังคมสูงวัยไทย – ญี่ปุ่น:
สูงวัยอย่างมีพลังในโลกยุคดิจิทัล
11.03.62
ห้องประชุม 201 สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.)

เสวนาในหัวข้อการเตรียมพร้อมรับมือสังคมผู้สูงอายุในไทย ญี่ปุ่น และเกาหลีใต้ ตลอดจนบทบาทของสื่อ คนรุ่นใหม่ และศิลปินสูงวัย ที่มีพลังในการสร้างสรรค์ ศิลปวัฒนธรรม และการพัฒนานวัตกรรมทางสังคมและธุรกิจเพื่อสังคมไทยในโลกยุคดิจิทัล จัดโดยเจนแปนฟาวน์เดชั่น กรุงเทพฯ ร่วมกับ สสส. สถานเอกอัครราชทูตญี่ปุ่นประจำประเทศไทย สมาคมญี่ปุ่นแห่งประเทศไทยและ SASAKAWA PEACE FOUNDATION ได้รับเกียรติจาก ดร. เคอิจิโร

โออิซูมิ และ ดร. คิม ซุง วอน กล่าวบรรยายพิเศษพร้อมด้วยการถาม-ตอบ แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมโดย ศ.ดร.วรเวศม์ สุวรรณระดา ตามด้วยเวทีสานเสวนา โดย คุณโยจิโร่ โคชิ และคุณนารุ พรหมยศ ปิดท้ายด้วยคุณภัทราวดี มีชูรณ์ และคุณประสาน อิงคนันท์ ทั้งหมดนี้เพื่อการเตรียมพร้อมสู่สังคมสูงวัยอย่างเต็มรูปแบบของไทยในอนาคต

J-Talk: Diggin' Culture #04
Cosplaying: How it influences body and identity
14.03.62
เจนแปนฟาวน์เดชั่น กรุงเทพฯ

เสวนาในบรรยากาศที่เป็นกันเอง เพื่อนำเสนอเรื่องราววัฒนธรรมและสังคม

ของญี่ปุ่นซึ่งครอบคลุมทั้งการเรียนรู้และความสนุกสนาน ครึ่งนี้เกิดขึ้นในหัวข้อ ‘คอสเพลย์และอิทธิพลในการนำเสนออัตลักษณ์’ ซึ่งเป็นหนึ่งในปีศาจเจอร์ของญี่ปุ่นที่ได้รับความนิยมมากในช่วงปี 2000 และกลายเป็นสัญลักษณ์นำเสนอประเทศญี่ปุ่นในฐานะ ‘Cool Japan’ รวมทั้งหยิบยื่นความมีตัวตนให้วัยรุ่นทั่วโลกที่หลงใหลการตุ่นและแอนิเมชัน โดยนำเสนอเรื่องราวการแต่งกายทั้งในแบบ Takenoko-zoku (1980s) Yankee (1980-1990s) Gyaruu (1990-2000s) และ Gothic & Lolita (2000s) เพื่อร่วมแลกเปลี่ยน เรียนรู้ และประเมินเส้นทางในอนาคตของวัฒนธรรมคอสเพลย์

Between Language and Culture
30.03.62
ศูนย์ประชุมแห่งชาติสิริกิติ์

กิจกรรมเสวนาที่พาไปรู้จักกับโลกสองใบของนักเขียนสองคนที่ต่อ ยอดความหลากหลายทางวรรณกรรม คนหนึ่งคือคุณโยโกะ ทาว่าดะ นักเขียนญี่ปุ่นเพียงไม่กี่คนที่ผลิตผลงานในภาษาเยอรมัน ซึ่งความท้าทายของสองวัฒนธรรมและภาษา หล่อหลอมให้แนวทางการเขียนของเธอเป็นมากกว่าการเล่าเรื่องราว แต่ยังเป็นการเดินทางที่นำผู้อ่านเข้าถึงโลกจินตนาการอีกใบ ส่วนอีกคนหนึ่งคือคุณปราดา หยุ่น นักเขียนไทยที่ผลงานหลายชิ้นได้เปิดโอกาสให้ผู้อ่านได้ค้นพบแง่มุมอื่นๆ ของประเทศไทย และยังเป็น

ประตูให้นักอ่านชาวต่างชาติเข้าถึงผลงานวรรณกรรมร่วมสมัยจากไทยได้ง่ายขึ้น โดย เจแปนฟาวน์เดชั่น กรุงเทพฯ ร่วมกับสถาบัน เกอเร่ กรุงเทพฯ และสำนักพิมพ์ฟ้ามะหยี่ จัดงานครั้งนี้ขึ้น เพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนระหว่างนักเขียนผู้เป็นสะพานเชื่อมระหว่างภาษาและวัฒนธรรม

โรงแรมบรรยากาศลึกลับ ราวกับหลุดไปในนิยายสืบสวนของญี่ปุ่น

ห้องโถงของคฤหาสน์หรูหรา จุดเริ่มต้นของเรื่องราวลึกลับที่ตัวละครหลักพบเจอ คงเป็นฉากที่แฟนนวนิยายสืบสวนญี่ปุ่นคุ้นเคยกันดี อรรถ บุนนาค นักเขียน นักแปล และผู้ก่อตั้ง JLit สำนักพิมพ์ร่วมสมัย ที่จัดพิมพ์วรรณกรรมญี่ปุ่นขึ้นครุ บอกเราว่า หากนึกถึงสถานที่ลึกลับในกรุงเทพฯ ที่เหมือนกับฉากหลังของวรรณกรรมญี่ปุ่น แนวนี้ ภาพแรกที่เข้ามาในหัวคือโรงแรมแอตแลนต้า โรงแรมสไตล์ย้อนยุคที่ซ่อนตัวอย่างเงียบเชียบในชุมชนวิหขอย 2 มาตั้งแต่ปี ค.ศ. 1952

อรรถ บุนนาค

นักเขียน นักแปล และพิธีกร ลูกครึ่งไทย-ญี่ปุ่น ผู้คร่ำหวอดในแวดวงวรรณกรรมและวัฒนธรรมร่วมสมัยของญี่ปุ่น หลังจากได้ทุนจากรัฐบาลญี่ปุ่น ไปศึกษาด้านภาษาและวัฒนธรรมญี่ปุ่นที่มหาวิทยาลัยคิวชู รวมถึงระดับปริญญาโทและเอกด้านวรรณคดีที่มหาวิทยาลัยโตเกียว ศึกษาต่างประเทศ ก็ได้กลับมาก่อตั้ง JLit สำนักพิมพ์ที่ปลุกฟื้นวรรณกรรมญี่ปุ่นให้มีชีวิตในไทยอีกครั้งด้วยวิธีคิดที่ร่วมสมัย

The Atlanta Hotel (โรงแรม แอตแลนต้า)

78 ซ.สุขุมวิท 2 ถ.สุขุมวิท ใกล้ BTS สถานีนาคร
โทร 02 252 6069

www.theatlantahotelbangkok.com

****ทางโรงแรมขอสงวนพื้นที่ให้บริการเฉพาะแขกที่เข้าพักเท่านั้น หากผู้อ่าน Nananippon ต้องการเยี่ยมชมทางโรงแรม สบกวณโทรสอบถามล่วงหน้า พร้อมกับหยิบยืมบัตรติดมือไปด้วยก่อนเข้าชม**

น

ญี่ปุ่นมักมีความเป็นฝรั่ง เพราะญี่ปุ่นรับเอาวัฒนธรรมตะวันตกเข้ามาแล้ว นักเขียนแนวสืบสวนอย่าง เอโดะงาวะ รันโป เอง ก็ได้รับอิทธิพลจากทางตะวันตกค่อนข้างมาก ในยุค 20s ที่เขามลิตงาน วงการวรรณกรรมญี่ปุ่นก็เกิดเทรนด์ Ero Guro Nansensu (งานศิลปะที่มีความอิโรติกแต่แฝงไปด้วยความลึกลับและสยองขวัญ) ขึ้นด้วย เราจึงรู้สึกว่า สถานที่ในงานเขียนของรันโปนั้นมีความเป็นตะวันตก แต่เหตุการณ์ลึกลับก็ยังมิเอกลักษณ์แบบญี่ปุ่นอยู่”

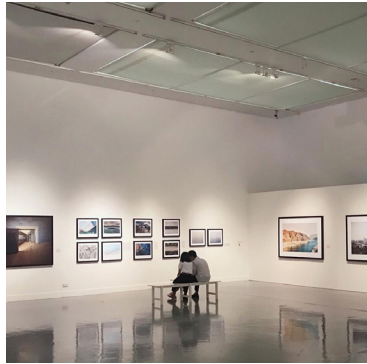
ร่องรอยการเปลี่ยนผ่านของยุคสมัยจากอาคารต่างๆ ที่นักเขียนได้บันทึกไว้ในงานวรรณกรรมของเขา สะท้อนให้เห็นว่าชาวญี่ปุ่นสามารถรับอิทธิพลของตะวันตกไม่ว่าจะเป็นศิลปวัฒนธรรมรวมถึงสิ่งปลูกสร้าง มาปรับให้เข้ากับขนบดั้งเดิมอย่างลงตัวได้อย่างไร

NANANIPPON | VOL.100

#nananippon

IG: anavat

IG: belle_chi

IG: sara_paracetamol

IG: khocinnamon

IG: Kunlayaa

IG: mejianidta

IG: reudufon

IG: storymepuicok

IG: tanggp

ย่านหนังสือมือสอง สัตว์ตัวน้อยใหญ่ เหล่ามรดกดอกไม้ ขนมหวาน กาแฟชม หรือกระทั่งผู้คนตัวเล็กๆ เป็นมุมมองแบบญี่ปุ่นๆ ที่ผู้อ่านนานานิปปอนพบในเมืองไทย แล้วติด #nananippon ไว้ในโซเชียลมีเดียช่องทางต่างๆ นอกจากภาพเหล่านี้ ถ้าใครเจอความญี่ปุ่นที่น่าสนใจ ก็อย่าลืมติดแฮชแท็กมาแชร์ให้เราดูบ้างนะ :3

น

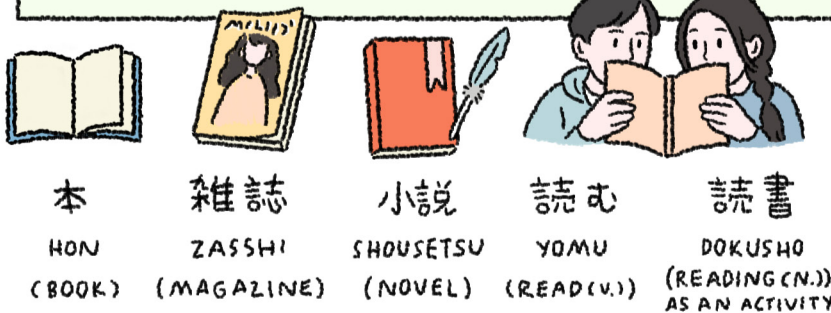
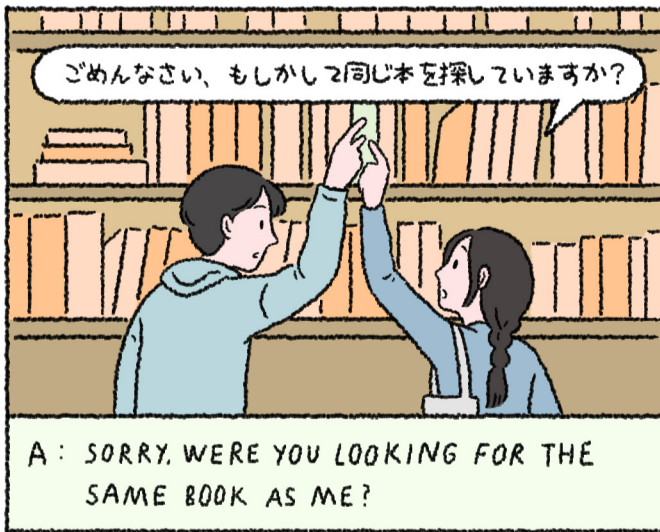

ที่ปรึกษา อิศารุ ควาฮาระ, สิริ รั้วไพบูลย์ บรรณาธิการ ชาลิสา เปรานุภาพ นักออกแบบกราฟิก ญัฐปริยา โจรสา ช่างภาพ พิษณุ สุจริตสาธิต ผู้จัดทำ บริษัท ไอแอลไอ จำกัด อีเมล ili.docx@gmail.com แยกสีและพิมพ์ที่ บริษัท โรงพิมพ์อักษรสัมพันธ์ (1987) จำกัด โทรศัพท์ 0-2428-7500

เจแปนฟาวน์เดชัน กรุงเทพฯ เจ้าของลิขสิทธิ์ 2562 ห้ามนำส่วนใดส่วนหนึ่งจากหนังสือเล่มนี้ไปเผยแพร่หรือพิมพ์ซ้ำโดยไม่ได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษร Copyright © 2019 The Japan Foundation, Bangkok All right reserved. No reproduction or republication without written permission.

1 2 3 NIPPON!

BY SUNDAY KIDS

PRONUNCIATION

A: GOMENNASAI, MOSHI KASHITE ONAJI HON WO SAGASHITE IMASUKA?
 B: IYA TONDEMONAI. DOUZO UKETOTTE KUDASAI.
 A: JITSU WA, ISSHO NI YOMETARA IINA TO OMOTTEMASU.

JAPAN FOUNDATION

WHAT'S JFBKK

เจแปนฟาวนิเดชั่น กรุงเทพฯ เป็นองค์กรหลักของญี่ปุ่นที่จัดกิจกรรมส่งเสริมความสัมพันธ์ทางวัฒนธรรม ร่วมด้วยคอร์สเรียนภาษาญี่ปุ่น งานแสดงศิลปะและวัฒนธรรมของญี่ปุ่นตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน เช่น การแสดงบงบวเก้ งานแสดงนิทรรศการศิลปะ งานเทศกาลภาพยนตร์ การประชุมเชิงปฏิบัติการ เกี่ยวกับ วัฒนธรรมและอื่นๆ และการสนับสนุนทางด้านวิชาการ การศึกษาที่เกี่ยวกับประเทศญี่ปุ่น

เจแปนฟาวนิเดชั่น กรุงเทพฯ

ชั้น 10 อาคารเสริมมิตร ทาวเวอร์ 159 ถนนสุขุมวิท 21 กรุงเทพฯ 10110
 โทรศัพท์ : 0-2608-5604 www.jfbkk.or.th www.facebook.com/jfbangkok

